

Naar der saaledes ikke paa anden Maade kan raades Vob paa de af de høje Priser paa de salgbare Bevillinger flydende Ulemper, gives der formentlig ingen anden Udvej end ganske at ophæve dette System. En fuldstændig Ophævelse af dette maa vi imidlertid ogsaa af andre Grunde finde i overvejende Grad hensigtsmæssig. Dels fører Systemet med de salgbare Bevillinger med sig, at der indrømmes Formuen en aldeles urimelig Betydning, til at give Afgang til Apotekernæringen, saaledes at dygtige Kræfter, som ellers vilde egne sig fortrinligt til Stillingen, men som ikke ere i Besiddelse eller kunne vente at komme i Besiddelse af de fornødne Midler, holdes borte fra Stillingen eller afholdes fra at indlade sig paa selve Studiet. Og dels vil man kun derved opnaa en fælles ensartet Ordning for samtlige Apotekere hvad der vistnok i høj Grad anbefaler sig fra et administrativt Synspunkt.

Under Hensyn til disse Momenter maa vi anbefale, at der snarest skrives til en Afsløsning af de reelle Privilegier, saafremt en saadan iøvrigt kan anses for gennemførlig.

Andre af Kommissionens Medlemmer (Benzon, Hansen og Strøbyberg) formene i Modsatning hertil at maatte gøre gældende, dels at de Indbendinger og Klager over den bestaaende Ordning, som de fornævnte Medlemmer have givet Udtryk, ikke ere tilstrækkelig begrundede, dels at den nuværende ved den kongelige Resolution af 23de December 1842 skabte Ordning vel ikke er saa ideal, at den ikke paa visse Punkter kan tiltrænge Forbedringer, men at den dog fra mange Sider set er saa hensigtsmæssig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til nu at bryde med samme.

Vi, der staa paa dette Standpunkt, maa først anføre, at den stærke Fremhævelse af de høje Summer, der til den senere Tid ere blevne betalte for flere reelle Bevillinger, og af den „vilde Spekulation“, som i saa Henseende har været drevet, ved nærmere Eftersyn viser sig mindre vel begrundet.

Vel kan det ikke nægtes, at Apoteker i visse Tilfælde ere blevne betalte udover deres Værdi; men disse Tilfælde ere, i alt Fald her i Landet, dog temmelig enkeltstaaende, og det maa derhos ikke lades ubetænkt, at der ofte med de Ejendomme, hvortil de reelle Bevillinger ere knyttede, eller i hvilke de paagældende Apoteker blive drevne, er forbundet særlige Forhold, som i alt Fald delvist kunne forklare de Summer, til hvilke disse Apoteker ere blevne købt. I al Almindelighed kan det neppe hævdes, at de Priser, som i de senere Aar ere betalte for de reelle Bevillinger, ubetinget kunne betegnes som „opskruede“ eller den stedfundne Stigning af Priserne som „kunstig“, altsaa ikke svarende til de reelle Forhold. — Der er mange Momenter, som i denne Henseende komme i Betragtning, og som, rettelig betragtede, nok kunne give Sagen et andet Udseende. De fleste reelle Apoteker her i Landet findes i København og Købstæderne, henholdsvis 10 og 65 mod ifkun 9 paa Landet. Men det er et Faktum, at Befolkningen i København og Købstæderne i en Række har været i stærk og uafbrudt Stigning, hvad der selvfølgelig betinger et forøget Medicinforbrug. At derhos ogsaa den enkeltes Forbrug af Medicinalvarer i Løbet af de sidste Aartier er steget ikke ubetydeligt, talfet være den stærke Tiltagen af Læger, den øgede Kendskab til Medicinens